

28 juni 2022

Beste mensen,

De belangrijkste ontwikkeling deze maand was het terughalen door België van bijna al zijn overgebleven IS-vrouwen en hun kinderen uit Syrië. Vorig jaar oktober gebeurde dat al door Duitsland en Denemarken. De reden dat deze landen hun vrouwen en kinderen ophalen, is om te voorkomen dat de kinderen radicaliseren. In Nederland zijn we helaas nog niet zover. Ons land haalt vrouwen en kinderen alleen op als de rechter dreigt de strafzaak tegen de vrouwen te staken. Nederland verschilt in dit opzicht fundamenteel van zijn buurlanden. Ook voor Nederland geldt natuurlijk dat zijn kinderen in Syrië steeds meer radicaliseren naarmate ze daar langer blijven, en dat ons land uiteindelijk de rekening daarvoor gepresenteerd zal krijgen. Dat is waar onze NCTV al jaren voor waarschuwt. De minister legt dit advies echter naast zich neer en zij richt zich alleen op het zo zwaar mogelijke straffen van de terugkerende vrouwen. Daarbij houdt zij geen rekening met de consequenties daarvan voor de kinderen, en uiteindelijk voor de veiligheid van ons land.

Ontwikkelingen in Nederland

Politici uiten wel bezorgdheid over de kinderen maar willen ze niet terughalen

Geleidelijk beginnen Nederlandse politici meer hun bezorgdheid te uiten over het lot van de kinderen in Syrië. Op 9 juni kwam minister Yesilgöz met antwoorden op de Kamervragen die gesteld waren door [D'66 en ChristenUnie op 28 april](#) en door het [CDA op 3 mei](#). In de antwoorden klinkt de tweeslachtigheid door van het Nederlandse beleid. Enerzijds hamert de minister erop dat het Nederlands niet beleid veranderd is. Nederland is niet van plan de vrouwen en kinderen actief terug te halen, dus de regering is ook niet van plan om in de kampen onderwijs te gaan organiseren dat de kinderen moet voorbereiden op hun terugkeer. Anderzijds lees je tussen de regels door dat de ambtenaren die de antwoorden hebben opgesteld, begaan zijn met het lot van de kinderen. Zij schrijven dat de kinderen na terugkeer in Nederland het meest last hebben van het feit dat zij gescheiden worden van hun moeders; van achterstand in scholing en van de ingrijpende ervaringen uit het strijdgebied en in de kampen.

Het onderwerp werd ook besproken tijdens de vergadering van de Vaste Kamercommissie voor [Justitie en Veiligheid op 16 juni](#). Tijdens deze vergadering spraken D'66 en CDA hun bezorgdheid uit over de situatie van de Nederlandse kinderen in de kampen in Syrië, maar een expliciete oproep om de vrouwen en kinderen zo snel mogelijk terug te halen was voor deze partijen nog een brug te ver. Alleen Corinne Ellemeet (GroenLinks) vertelde dat haar partij daarvan voorstander was, maar ze ging er niet verder op door omdat ze bij voorbaat wist dat de rest daar op tegen was. Geen vlammend debat dus over wel of niet actief terughalen. Evert-Jan Sloopweg (CDA) vroeg waarom Duitsland en België wél kinderen actief terughalen en Nederland niet. Het antwoord van de minister was dat deze landen een andere politieke afweging maakten. Nederland voert al jaren het beleid om vrouwen en kinderen niet actief terug te halen (mede op aandringen van het CDA tijdens de vorige kabinetsperiode), en daar gaan we gewoon mee door. Wat de minister niet vertelde, was dat de andere landen intussen zijn gaan inzien dat snel terughalen van de kinderen belangrijk is om te voorkomen dat ze radicaliseren. En ze vertelde ook niet dat de Nederlandse NCTV al jaren tot dezelfde conclusie komt, maar dat zij dit advies naast zich neerlegt.

Zowel minister als Kamerleden betreurden het dat Nederland niet in staat is de Nederlandse nationaliteit af te nemen van uitreizigers die vóór 11 maart 2017 naar Syrië zijn vertrokken. Op dat moment werd namelijk pas de wet van kracht die intrekking van de nationaliteit van terroristen mogelijk maakt, en die wet kan niet met terugwerkende kracht worden toegepast. Het CDA vroeg of er toch niet een gaatje gevonden kon worden om ook eerdere uitreizigers hun nationaliteit te ontnemen, en de minister zou daar naar blijven zoeken. Afpakken van de nationaliteit van uitreizigers is al jarenlang een stokpaardje van PVV, VVD en CDA. Maar met het afpakken van de Nederlandse nationaliteit schuiven we onze problemen af op de landen in de regio, net zoals we doen wanneer we chemisch afval dumpen in Afrika. Dat is niet fair omdat de landen in de regio veel minder middelen hebben om de vrouwen en kinderen te helpen bij hun de-radicalisering dan Nederland. Het is ook gevaarlijk omdat we met het afpakken van de Nederlandse nationaliteit alleen maar haat creëren in plaats van verzoening.

Begin juni maakte minister Yesilgöz een reis naar Irak om de mogelijkheden van berechting in de regio te onderzoeken. In Bagdad kreeg ze nul op het rekest omdat Irak zich op het standpunt stelt dat [westerse landen hun eigen burgers moeten repatriëren en vervolgen](#). De minister vertelde dat berechting in de regio op dit moment geen optie is, maar dat ze toch de mogelijkheden daartoe blijft onderzoeken.

Medicijnen voor de vrouwen en kinderen in kamp Roj

Na berichten uit kamp Roj dat er dringend behoefte was aan medicijnen voor de kinderen en hun moeders, is gekeken op welke wijze vanuit Nederland hierbij geholpen kon worden. De belangrijkste vraag daarbij was welke medicijnen er precies nodig waren. Omdat er geen rechtstreeks contact is met de vrouwen in het kamp, is het voor artsen in Nederland niet mogelijk om een diagnose te stellen. Voorgesteld is daarom dat de vrouwen contact opnemen met de artsen van de Koerdische Halve Maan in de hulpposten binnen het kamp, en hen vragen om een diagnose te stellen en recepten uit te schrijven. Mochten de benodigde medicijnen niet in het kamp te krijgen zijn, dan zal getracht worden ze mee te geven met buitenlandse hulpverleners die naar het kamp reizen. Er zijn hiervoor contacten gelegd met hulporganisaties in Zweden, Denemarken en Engeland. Het reizen naar kamp Roj door mensen die geen officiële functie hebben als journalist, arts of hulpverlener blijkt op dit moment erg moeilijk te zijn.

Ontwikkelingen in het buitenland

België repatriëert bijna alle resterende vrouwen en kinderen

Op 21 juni haalde [België 6 vrouwen en 16 kinderen op uit kamp Roj](#). Vorig jaar werden al 6 vrouwen en 10 kinderen teruggehaald. De nu teruggehaalde vrouwen konden toen nog niet mee omdat ze vast zaten in het moeilijk bereikbare kamp al-Hol. Ditmaal konden ze wel opgehaald worden omdat de Koerden hen intussen hadden overgebracht naar kamp Roj.

Op dit moment blijven er nog 4 Belgische vrouwen achter in Syrië. Een vrouw met vier kinderen weigerde bij de vorige repatriëring ook al om mee te komen omdat ze haar kinderen niet wil afstaan als ze in België de gevangenis in moet. Een andere mag niet mee omdat ze niet langer de Belgische nationaliteit heeft. En nog twee Belgische vrouwen zitten in het kamp zonder kinderen en komen daarom niet in aanmerking voor repatriëring.

Belgische onderzoekers waarschuwen voor scheiding moeders en kinderen

De Belgische onderzoekers [Gerrit Loots en Hanan Jamaï publiceerden een rapport](#) waarin zij de ervaringen in België beschrijven met de terugkeer van 32 kinderen in de periode 2019 – 2021. De abrupte scheiding van hun moeder na aankomst in België blijkt voor de meeste kinderen een nog groter trauma te zijn dan de jarenlange opsluiting in de Koerdische detentiekampen. Tijdens deze moeilijke periode waren de moeders voor de kinderen hun enige toeverlaat. De zeer hechte band die hierdoor ontstond tussen moeders en kinderen kan niet verbroken worden zonder ernstige en blijvende psychologische schade voor de kinderen. De auteurs doen daarom een reeks van voorstellen om de scheiding minder abrupt te maken, en ook de band tussen moeders en kinderen in stand te houden tijdens de detentie periode.

Agenda komende maand

Volgens de minister verblijven er op dit moment nog 60 kinderen met een Nederlandse link in Koerdische detentiekampen. Ook na het verwachte ophalen van 29 kinderen de komende maanden blijven er dus nog een groot aantal achter in Syrië. We zullen blijven ijveren om ook deze kinderen terug te laten halen. Verder zullen we onze aandacht richten op de opvang van de kinderen die al teruggekeerd zijn of die hopelijk binnen enkele maanden zullen terugkeren. Hierbij zal vooral gewezen worden op de vijandige houding die politici op dit moment nog aannemen tegen de terugkerende vrouwen. Onze minister betitelt de terugkerende vrouwen categorisch als terroristen en streeft naar maximale straffen voor hen, zonder daarbij rekening te houden met de belangen van de kinderen. Zoals uit het Belgisch onderzoek blijkt, is een abrupte en langdurige scheiding van de moeders zeer traumatisch voor de kinderen. Verwacht wordt dat dit door zal werken in hun latere leven. Een vijandige houding tegenover de moeders is ook niet bevorderlijk voor de uiteindelijke integratie van deze vrouwen in onze maatschappij. Natuurlijk moeten ze gestraft worden voor de fouten die ze hebben begaan, maar tegelijk moeten we aangeven dat we hen een tweede kans gunnen. Dat is beter voor de vrouwen, voor hun kinderen, én voor de veiligheid van ons land.

Voor meer details over de ontwikkelingen in de afgelopen maand, zie webpagina "Laatste Nieuws" <https://kinderenteruguitkalifaat.nl/97-2/>

Vriendelijke groeten,

Ad Corten

Deze Nieuwsbrief wordt maandelijks toegezonden aan alle mensen die zich hebben aangemeld als lid of sympathisant van het Platform Kinderen terug uit het Kalifaat. Mocht u geen prijs meer stellen op toezending van deze nieuwsbrief dan kunt u zich afmelden bij adcorten@gmail.com